

EL LLENGUATGE

**Cervera de la
Marenda**

Recordem una frase de Josep Pla en què venia a dir, més o menys, que si Isidre Nonell hagués nascut només que fos a Cervera de la Marenda, seria un pintor conegut mundialment. Només que fos a Cervera de la Marenda, és a dir, en un poble tan català com qualsevol altre però pertanyent ja, el primer després de la ratlla fronterera actual, a l'Estat francès. Perquè aquesta és la realitat, avui, certament, ja força més divulgada que no fa un parell de decennis, però encara desconeguda per molts ciutadans i per algunes institucions: anant amb tren de Figueres a Perpinyà, després de Portbou ve Cervera de la Marenda.

La frontera política que va sorgir del tractat dels Pirineus va convertir *Cervera de la Marenda* en *Cerbère*. Hom degué prescindir del determinatiu —de la Marenda—, superflu per a la nova administració, puix que ja no calia establir cap distinció amb cap altra població homònima, i hom desfigurà bàrbarament la forma genuïna *Cervera* perquè, d'una manera aproximada, continués reflectint, d'acord amb les normes de pronunciació de la nova llengua oficial, la pronúncia tradicional: el manteniment de la forma *Cervera* comportat, fatalment, la seva pronunciació com un mot agut, és a dir, amb un desplaçament de l'accent tònic a l'última síl·laba. Però, de fet, la nova grafia no ha deixat de comportar també una

pronunciació desfigurada, que ha fet de *Cervera* un bisíl·lab amb una e llarga a la segona síl·laba, pronunciació que els mateixos catalans no vam deixar d'adoptar dòcilment, ajudant-hi eficaçment la circumstància de la popularitat d'aquesta petita població, que li ha pervingut de la seva situació. Avui ja som molts els qui hem reaccionat contra aquesta inadmissible subordinació provinciana i pronunciem igual el nom d'aquest poblet del Vallespir que, per exemple, el de la coneguda població de la Segarra, però sovint topem amb qui se n'estranya i cal explicar-li el cas. Tota la informació que es doni sobre aquest fet, per tant, no és sobre-ra.

És, segurament per falta d'informació —no creiem que sigui per un rar entestament—, que a l'estació de Barcelona d'on surten els trens cap a Cervera, en els anuncis de les sortides de trens, àdhuc en els que es fan en català, hom manté l'aberrant pronúncia francesa, que caldria rectificar urgentment, encara que només fos per sentit comú.

Albert Jané